

Ewout van Alphen boert in Tanzania

BD-boerderij met 100 weeskinderen

*We zagen de vrouwen werken op het land
en de kinderen spelen op het erf;
het gezinsvervangende huis in aanbouw,
de waterput en de grote pannen op het vuur
met eten voor alle kinderen en medewerkers*

Tekst & foto's: Truus Warrink, Stichting Internationaal Hulpfonds

Ewout van Alphen (67) heeft een biologisch-dynamische boerderij in Tanzania, waar hij dagelijks 100 weeskinderen opvangt en te eten geeft. Truus Warrink van het Internationaal Hulpfonds zocht hem op. Ze was onder de indruk van deze boer, die door zijn hart te volgen een prachtig project heeft opgebouwd.

Dit voorjaar reisde ik naar de BD-boerderij van Ewout van Alphen in Matenana, samen met Steven Chambo, leraar en schoolleider van de Hekima Waldorf School in de Tanzaniaanse hoofdstad Dar es Salaam. We wilden onderzoeken wat de school en het bedrijf voor elkaar zouden kunnen betekenen. Misschien zou het mogelijk zijn om met de zevende klas op de boerderij een werkweek te houden?

We vertrokken uit een heet en droog Dar es Salaam en na een dagreis in de bus kwamen we aan in het 2000 meter hoog gelegen Mafinga. Na een tropische stortbui waren we doorweekt en ondanks de verwarming in de auto die ons ophaalde, bracht ik de 25 km tot de boerderij bibberend door! Gelukkig werden we verwelkomd bij een heerlijk knapperend vuur, waar we ons konden warmen waarop ook de maaltijd werd bereid. Hier, bij de vuurplaats, hoorden we Ewouts verhaal.

Weeskinderen

Ewout is in 1942 in Indonesië geboren en kwam met zijn Nederlandse ouders op zevenjarige leeftijd naar Nederland. Nadat hij van een aantal scholen was gestuurd kwam hij op de Zeister Vrijeschool terecht. "Dat was mijn redding, daar begrepen ze mij eindelijk." Na de Lagere Landbouwschool reisde hij naar Zweden, waar hij een boerendochter ontmoette. Hij trouwde met haar en mocht op het bedrijf van zijn schoonvader, Magda Gård, biologisch dynamisch gaan werken. Na zijn echtscheiding in 2004 moest hij zijn boerderij verlaten en ging op reis. In het dorpje Matenana in Tanzania, dat ongeveer 650 km ten zuidwesten van Dar es Salaam ligt, kwam hij een dorpsoudste tegen die hem een indringende vraag stelde: "Wat gaan we doen met al onze weeskinderen? Door de HIV/Aids infectie zijn de ouders van heel veel kinderen gestorven. En niet alleen de ouders, ook de tantes en ooms en verdere familie."

Ewout nam die vraag mee terug naar Zweden en vertelde het verhaal aan ieder die het maar horen wilde. Mensen wilden helpen. Er werd een stichting in het leven geroepen. Er kwam geld. Maar het belangrijkste was dat deze 'boer in hart en nieren' besloot om in het verre Afrika te gaan wonen en werken om zelf de weeskinderen te helpen.

Ewout heeft nu samen met zijn nieuwe Tanzaniaanse vrouw Salome een BD-boerderij, waar niet alleen gewassen zoals maïs, tarwe, bananen, uien, knoflook, kool, tomaten, paprika's, aardappels en avocado's uitbundig groeien, maar waar ook 100 weeskinderen van 2 tot 7 jaar zich thuis voelen. Overdag is er op drie verschillende plekken op het bedrijf een onderkomen voor ongeveer 33

kinderen. Ze krijgen kleding, liefde, zorg en natuurlijk eten!

De granen en groenten die ze op de boerderij verbouwen zijn voldoende om iedere dag iedereen (100 kinderen + 30 volwassenen!) van eten te voorzien. Het ontbijt is maïspap. De warme maaltijd bestaat meestal uit rijst of dikke maïspap met witte kool, gebakken met ui en tomaat en bruine bonen. De kinderen eten de volle borden met smaak leeg en als er nog wat eten in de pan overblijft dan wordt er opgeschept tot hij helemaal leeg is. Aan het einde van de middag gaan de weeskinderen terug naar het dorp waar ze wonen bij familie of bij goedwillende dorpsbewoners.

Terwijl Ewout zijn verhaal vertelde bij het vuur kregen we een bord vol maïspap met verschillende groenten en heel veel fruit als toetje. Heerlijk na die lange reis. Daarna sliepen we in de een logeervertrek, gebouwd van bakstenen die stuk voor stuk met de hand waren gebakken. Bij de vuurplaats haalde ik een emmer warm water en een klein pannetje om te gieten en ik genoot van mijn Afrikaanse douche.

Harmonie

De volgende dag liepen we langs de akkers en zagen we met eigen ogen wat er groeit: maïs, uien, tarwe, bananen en al die andere gewassen. Alles stond er voor lekenogen mooi bij, maar Ewout vertelde dat het nog veel beter kon. Toen hij net begon waren de opbrengsten lager dan bij zijn burens, maar nu - ruim drie jaar later - ziet het er veel beter uit. Vooral vrouwen uit de buurt vragen hem hoe dat komt en of Ewout het hen wil leren. Op mijn vraag of het mogelijk is om in Tanzania niet alleen biologisch maar ook

dynamisch te werken antwoordde Ewout: "Ik ga uit van de huidige Afrikaanse situatie en in eerste instantie probeer ik het in de 'harmonie' te vinden. Vanuit een harmonische situatie is alles mogelijk. Ik maak natuurlijk compost en experimenteer met het koemest- en het kiezelpreparaat."

Toen ik vroeg hoe groot zijn bedrijf was, hoeveel land hij heeft, antwoordde hij nuchter: "Zo groot als nodig is. Als ik meer wil verbouwen dan ontgin ik wat ik nodig heb. Dat heb ik zo met de Chief van het dorp afgesproken".

Ewout is nog niet begonnen met veeteelt, omdat hij niet het hele jaar op de boerderij is. Hij werkt in de zomermaanden als buschauffeur in Zweden om geld voor zijn boerderij te verdienen en om fondsen te werven. Maar het wordt steeds moeilijker om voor

zo'n lange tijd het bedrijf te verlaten.

Vrijwilligers welkom

Tijdens de rondleiding spraken we met de vrouwen die op het land werkten, met de Zweedse vrijwilligers die de kinderopvang verzorgden, we ontmoetten de kinderen die op het erf speelden en meehielpen of in hun eigen tuintjes werkten, en we zagen hoe er van de grond stenen werden gebakken voor de nieuwbouw. We bewonderden het gezinsvervangende huis in aanbouw, de waterput, de grote pannen op het vuur waarin voor alle kinderen en medewerkers gekookt werd. Kortom we zagen een levendig bedrijf met vrolijke, hardwerkende mensen.

Op mijn vraag wat voor soort hulp Ewout zou kunnen gebruiken antwoordde hij: "Vrijwilligers die een afgeronde taak op zich kunnen

nemen. In de landbouw maar ook bijvoorbeeld iemand die gaat onderzoeken of het mogelijk is zelf energie op te wekken met windmolens of zonnepanelen. Er is namelijk geen elektriciteit op het bedrijf. Of iemand die ervaring heeft in het bouwen met leem en stro. Ook eigen initiatieven zijn welkom. Het spreekt vanzelf dat financiële hulp ook meer dan wenselijk is."

De volgende dag zaten we al weer vroeg in de bus terug naar Dar es Salaam. Vol verhalen en vol ideeën voor deze boerderij met al haar bewoners en weeskinderen. En oh ja, die werkweek voor de zevende klassers gaat zeker door! ■

Meer weten over dit project?

Op de Zweedse website www.yatima-heart2heart.se vindt u meer informatie over het project. U kunt Ewout van Alphen bereiken via e-mail: ewoutvanalphen@msn.com. Wilt u de boerderij financieel ondersteunen? Maak uw gift over op bankrekening 21.21.95.050 op naam van Internationaal Hulpfonds te Amsterdam onder vermelding van: Tz code 9243 Matenana BD Farm. Truus Warrink is Portefeuillehouder Afrika bij het Internationaal Hulpfonds (www.internationaalhulpfonds.nl). U kunt haar bereiken via t.warrink@internationaalhulpfonds.nl of 036-5316525.